

Blai Bonet - Joan Vinyoli

+

Piedra del Montseny - 23 - Juny - 1856 -

Sr.
Joan Vinyoli
Barcelona

Estimat i consolador Vinyoli:

No sabem quina bona alegria és la
meua aquesta de felicitar-vos, per primer
ou regala, després de la coneixença de
Montseny.

Que aquest Sant Joan us sigui pla,
restades, clar, i tant, amb tota la nostra
Poesia que jo tant adoro.

Un dia deixareu a Barcelona i em
firmareu el Cellot, amb una d'aquestes vostres
dedicatories estultes que hien que fets als
nostres lectors. I parlarem d'aquesta poesia, de
millors pensaments catalans, junt amb els versos de
Pita, que he llegit en aquestes darreres setmanes.

M'agradaria molt sentir-vos parlar del nostre
 pensament - del seu precís. Una comarca nostra
 sobre la pròpia obra, que deu tenir el
 mateix color dels riuers, un color, una lluentor
 d'or mat. La que per a mi, el nostre pensament,
 més que una presència d'or manifestor
 exteriorment, és un or virginal, tal com està
 dins la mina, un or que passa purament entre
 l'horror de la terra. Demorot vos, Vinyoli,
 el qui deu ha nascut amb aquesta joia humana,
 amb aquesta sensibilitat lírica, amb aquesta sensibilitat
 metafísica, que si la paraua amb els altres,
 amb jo, per a substituir la ton vegetal metafísica.
 Jo només demano a Déu que em faci
 sentir a mi en humanitat i por. Però que
 que, malgrat la ignorància, són un home literalment
 bastant a per condemnació com qui fa musculatura.

Retra nostra, Molt anys! i aquest que no
 compta, com diuen a Mallorca.

Solucions a la vostra sensibilitat, que no tinc el
 gust de veure, però que, segons em diuen, és una
 de la noia més boniques de Barcelona.

Una abraçada des de l'aspecte de

Blai Bonet